

man nu havde nedsat et udvalg, der skulle undersøge sagen. Og det betød selvfølgelig, at alle ordførere kunne gå op og sige, at det var et ualmindelig godt forslag, men nu var der jo blevet nedsat et udvalg, så vi må hellere vente og se, hvad det udvalg kommer med.

I marts i år, 2 år efter at udvalget var blevet nedsat, kom det så frem, at det udvalg havde holdt to møder. To møder, hvor der reelt ikke var sket noget som helst. Derfor sagde vi: O.k., så må vi hellere genfremsætte det endnu en gang, det forslag, der altså er blevet vedtaget for mange, mange, mange år siden.

Det, der så skete, var selvfølgelig, kunne man næsten forudse, at Justitsministeriet så udtalte, at der nu skulle ske noget. Det giver så grundlag for, at alle kan gå op her i dag og sige, at det er et ualmindelig sympatisk forslag, det er ualmindelig godt formuleret – det er jo heldigt, for det har også været vedtaget i Folketinget for mange år siden – men vi bliver altså lige nødt til at afvente, at der kommer noget fra Justitsministeriet.

Det kan jo godt være, at det er, fordi Enhedslisten er utålmodig, at vi synes, at der er noget underligt over denne her proces. Det kan godt være, fordi vi har en eller anden mistanke om, at der måske i virkeligheden sidder nogle rederinteresser, der har en meget stor indflydelse, at vi insisterer på at fastholde det her forslag. Men man må da indrømme, at når vi kigger på den historie, så er den bemærkelsesværdig.

Vi vil være tilfredse med et klart tilsagn, eventuelt kan det også komme til udtryk fra et flertal i form af en beretning, hvis man ikke vil vedtage et beslutningsforslag. Det er jo ikke et lovforslag, det er et beslutningsforslag. Men hvis man ikke vil vedtage et beslutningsforslag, så kan man eventuelt via en beretning eller via et tilsagn fra justitsministeren få slået fuldstændig klart fast, at det her vil blive behandlet i den kommende samling.

Der vil blive lagt et forslag frem, som følger de her principper. For hvis der ikke vil blive konstateret det, så mener vi, at der er behov for, at det her 14-16 år gamle forslag fra Folketinget får endnu en vedtagelse her med henblik på, at Justitsministeriets udvalg så ved, hvad det er for et grundlag, som et flertal mener, de skal arbejde efter.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der er flere af ordførerne, ikke mindst også ordføreren for forslagsstillerne, der har været inde på arbejdsgruppens tempo for udvikling af ar-

bejdsgruppens regler. Og det er også fuldstændig korrekt, at man oprindeligt, da arbejdsgruppen blev nedsat, havde en tidsfrist, der gik på, at man skulle være færdig den 1. juli 2002.

I bagklogskabens lys har man altså måttet erkende, at den tidsfrist var meget optimistisk. Det, som arbejdsgruppen sidder og arbejder med i kommissoriet, er meget vidtfavnende og omfatter mange komplekse problemstillinger ud over våbentransport. Det vedrører bl.a. emner som våbenformidling, også kendt som arms brokering, regulering i dansk ret, og i hvilket omfang software, teknologi, teknisk bistand m.v. skal omfattes af våbeneksportkontrolordningen.

Det er også korrekt, at der ikke har været afholdt så mange møder indtil videre. En af grundene, det er rigtigt, er den almindelige travlhed, en anden har nu altså været EU-formandskabet, som jeg må erkende har lagt meget stort beslag på hele ministeriet i anden halvdel af 2002.

Men jeg har lyttet til debatten i dag og også til de indvendinger, der er kommet, ikke mindst fra hr. Søren Søndergaard, men også fra fru Elisabeth Arnold og andre. Det, jeg har bedt om, er, at arbejdsgruppen på de kommende møder først og fremmest koncentrerer sig om våbentransporter, for jeg har lyttet til, hvad hr. Søren Søndergaard har sagt, ikke mindst om historikken. Derfor forventer jeg fra arbejdsgruppen at modtage en udtalelse om våbentransporter, så vi i første omgang koncentrerer os om det, der er det væsentligste under den her debat, nemlig våbentransporter.

Kl. 15.30

Jeg vil gerne give tilsagn om, at det, der kommer fra arbejdsgruppen, vil danne grundlag for fremsættelse af et lovforslag i næste folketingsamling, og så kan arbejdsgruppen tage fat på nogle af de andre dele af kommissoriet og gøre det færdigt efterfølgende.

Så jeg vil gerne komme Folketinget i møde i dag og sige, at da det her er noget, der betyder noget – også selv om jeg godt kan tælle til 90 og det, der er under – så synes jeg faktisk, det er vigtigt, at vi bevæger os på det her område. Derfor vil jeg bede arbejdsgruppen om at få færdiggjort det her arbejde, så det kan blive behandlet i næste folketingsamling.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige tak for ministerens tilsagn, og jeg synes, det kunne være flot, hvis vi kunne få det her forslag genvedtaget, altså for anden